

tænkt paa 200,000 Rb., og man ansaae det for at være urimelig høit, søgte at faae Dplysninger derom og henvendte mig til dem, som jeg troede vare i Besiddelse af disse Dplysninger, der forresten for min Afstemning i Sagen vare aldeles unødvendige, da jeg strax erklærede mig for en Modstander af Forslaget under Nr. 5. Jeg fik ved samme Veilighed Anledning til at tale med den Mand, der har den allerførste Deel af Pladsen tillæie, og under Samtalen opfordrede jeg ham til, naar han vilde være Kjøber, da til idag, inden jeg gif herop, at sende mig et Tilbud, som jeg foreskillede ham ikke maatte være under 150,000 Rb. Esterat han havde sagt til mig, at han, naar han kunde faae den fornødne Assistance, vilde kjøbe Grunden, fik jeg et Brev fra ham, som jeg siden skal have den Ære at aflevere. Jeg kan ikke sige Andet, end at det forekom mig at være Mandens alvorlige Mening, og jeg har heller ikke hørt det Allermindste usordealagte om denne Mand; jeg har søgt at faae nærmere Dplysninger om ham, men dem har der ikke været tilstrækkelig Tid til at forstaafe. Den ærede Ordfører anførte, at naar Staten offererede denne Eiendom til Industriforeningen, vilde den blive en temmelig byrdefuld Gave for Foreningen, idet den strax maatte beslutte sig til at anvende omtrent 200,000 Rb. paa den forehavende Udstillingsbygning. Saaledes som de ærede Herrer hørte den ærede Ordfører fremsætte dette, skulde man jo troe, at det ligefrem var et Tab, som Industriforeningen vilde lide ved at faae Eiendommen som en Foræring. Men der maa dog lægges Mærke til, at selv om der opføres en Industriudstillingsbygning, vil der dog være et betydeligt Stykke tilovers, som kunde sælges, hvilket fremgaar af følgende Linier af et Brev, som det maaskee maa være mig tilladt at oplæse: „Jeg meddeler til behagelig Efterretning, at Fladerummet, som hele Kirkepladsen med Bygninger indtager, udgjøre circa 39,000 □ Alen. Ruinen maaler udvendig: Længden 95 Alen, Bredden 75 Alen. Saafremt denne paa-tænttes bibeholdt, og den fornødne Plads til Gade derom fradroges, vil formeentligen kunne sælges til Bebyggelse paa den nordlige Side circa 10,300 □ Alen og paa den sydlige circa 6,200 □ Alen.“ Esterat alt dette er blevet udført

paa selve Eiendommen, vil altsaa Bærdien af disse 16,500 □ Alen dog være tilovers. Den ærede Ordfører har anført, at man for at gennemføre en saadan Entreprise, at forberede Grundenes Bebyggelse osv. maatte kjøbe Steder i Store Kongensgade. De fire Eiendomme, der ligge ligeoverfor Pladsen, høre til Eiendommen; jeg veed ikke, hvorvidt der er flere, der skulle anskaffes, men de nærmestliggende see meget kummerlige ud, saa jeg vil antage, at de ikke ville være meget dyre, dersom de overhovedet skulle kjøbes, hvad jeg ikke indseer, der er nogen Nødvendighed for. Jeg kan altsaa ikke see Andet, end at det er en stor Sum, der er Spørgsmaal om for Staten at anvende eller bortgive til den nævnte Forening. Den ærede Ordfører siger, at gjøre vi ikke dette, saa kommer Staten til at bidrage en maaskee ligesaa stor Sum til en midlertidig Udstillingsbygning. Men hvem siger, at vi ville dette? Fordi den høitærede Ordfører vil stemme for et saadant Tilbud, derfor er det dog ikke givet, at vi Alle ere enige om, at Staten skulde blande sig i denne Af-saie; jeg for min Deel skal bestemt stemme derimod. Jeg vil Industrien i Landet ligesaavel som noget andet Medlem, jeg har ligesaa stor Kjærlighed for den som den ærede Ordfører, men jeg opfatter det, der er fordeeltigt for Industrien, ganske anderledes end han og — jeg kan maaskee sige til — end den høitærede Minister. Jeg betragter Industriens Velfærd som afhængig af fuldkommen Frihed, og fuldkommen Frihed bestaaer deri, at Industrien maa gjøre og lade, hvad den vil, men at hverken Staten skal have Noget med den at bestille, eller den noget at henvende sig til Staten om. Dette giver en sund Industri, som kan staae paa sine egne Been og udrette noget Betydeligt, hvorimod enhver anden Betragtning deraf er meer eller mindre en Ammestuehistorie. Jeg troer ikke, det er nødvendigt at opholde den høitærede Forsamling længere med denne Sag. Jeg beklager, at jeg maaskee har været Anledning til at holde de Herrer saalænge, men jeg haaber, at De ville stemme mod Forslaget under Nr. 5, ogsaa af den Grund, at der ikke har været Tid til ret at overvie det. Jeg har tillige det Haab, at den høitærede Forsamling ikke vil lade sig vildlede af den Bemærkning, at det